Οι πειρασμοί του διαβόλου (Γέροντας Κλεόπας Ηλίε, Ρουμάνος ησυχαστής και διδάσκαλος)

Categories : ΘΕΟΛΟΓΙΑ

Date : 8 Αυγούστου, 2016

Γιατί ο σατανάς έχει τόσο μίσος για τον άνθρωπο και γιατί του επιτρέπει ο Θεός να φέρνει πειρασμούς και να απατά με αμαρτίες το πλάσμα του;

Ο σατανάς δεν έχει δύναμη και άδεια να εξουσιάζει, να απατά ή να βιάσει την θέληση του ανθρώπου προς την αμαρτία. Αυτός απλώς τον βάζει σε πειρασμό με διάφορα τεχνάσματα, φαντασιώσεις και ενθυμήσεις, με τις αισθήσεις, με τις αδυναμίες της φύσεως, με τις ηδονές, με τους λογισμούς . Ο σατανάς ποτέ δεν εμφανίζεται στον άνθρωπο κατά πρόσωπο, ποτέ δεν αποκαλύπτεται άμεσα ως εχθρός του ανθρώπου, αλλά **τον μάχεται κρυφά**, έμμεσα ή μέσω των κακών ανθρώπων, χρησιμοποιώντας παντός είδους διαβολικά τεχνάσματα, για να μην αποκαλύπτεται ότι ο ίδιος επιθυμεί την πτώση και την απώλειά μας.

Αυτός ονομάζεται δελεαστής και πατέρας του ψεύδους, διότι με τους πειρασμούς και με τις απατηλές παγίδες μάς τραβάει στην αμαρτία. Ο σατανάς **πιέζει μόνο τη θέλησή μας**, υποδαυλίζει τα πάθη και τις σωματικές και ψυχικές ορμές της φύσεώς μας, **δημιουργεί ευκαιρίες προς την αμαρτία**, μας θυμίζει πάντοτε τις πτώσεις μας, όμως **δεν του επιτρέπεται και δεν έχει άδεια από τον Θεό να μας εξαναγκάζει στην αμαρτία**, διότι τότε εμείς δεν θα είχαμε καμία ενοχή, και κανείς δεν θα μπορούσε να ξεφύγει από τις παγίδες του. Αν όμως ο άνθρωπος ασθενεί με την θέλησή του, αν γλυκαίνεται με τα δολώματα του διαβόλου και αποδέχεται την αμαρτία, τότε δεν φταίει ο διάβολος, αλλά ο άνθρωπος.

Γι’ αυτό **όρισε ο Θεός φύλακα άγγελο** για τον άνθρωπο, για να τον βοηθήσει, του **έδωσε τη χάρη του Αγίου Πνεύματος** για να τον στερεώσει, **ορίστηκε γι’ αυτόν Εκκλησία, εξομολόγηση**, δηλαδή λουτρό καθαρισμού των αμαρτιών, και **Πνευματικός**, για να τον λύσει και να τον συμβουλεύει. Γι’ αυτό ορίστηκε **ανταμοιβή** αν νικήσει, ή **καταδίκη** αν νικηθεί. **Ο Θεός επέτρεψε στον διάβολο να βάζει τον άνθρωπο σε πειρασμό, για να τον κάνει πιο δυνατό στην πίστη, για να θέτει ο άνθρωπος όλη του την ελπίδα μόνο στον Θεό και όχι στις δυνάμεις του, και για να λάβει ο άνθρωπος περισσότερη ανταμοιβή από τον Θεό**. Ο Θεός αφήνει τον σατανά να δελεάσει τον άνθρωπο, αλλά**ποτέ δεν επιτρέπει να του φέρνει πειρασμούς πάνω από την δύναμη της πίστεώς**

του (Α’ Κορ. 10, 13). Μόνο τον υπερήφανο και τον άπιστο τον αφήνει ο Θεός να δοκιμάζεται από τον διάβολο πάνω από τις δυνάμεις του, για να τον ταπεινώσει και να ζητήσει τη βοήθεια του Θεού και των δούλων Του. Στον άνθρωπο όμως δόθηκε δύναμη να αντισταθεί στον διάβολο, να τον νικήσει και να τον διώχνει απ’ αυτόν (Εφ. 6, 1 1· 6, 16· Ιακ. 4, 7· Α’ Πετρ. 5, 9).

Ποια είναι τα σημαντικότερα όπλα, με τα οποία νικάμε τούς πειρασμούς του διαβόλου;

Δυο είναι τα ισχυρότερα όπλα, με τα οποία νικάμε όλες τις παγίδες και τους πειρασμούς του διαβόλου. Πρώτο είναι η ιερὴ **προσευχή** και έπειτα η **ταπείνωση**.

Εμείς **προσευχόμαστε** αδιαλείπτως στον ουράνιο Πατέρα λέγοντας: «*και μη εισενέγκης ημάς εις πειρασμόν, αλλά ρύσαι ημάς από του πονηρού*» (Ματθ. 6, 13). Ζητάμε δηλαδή από τον ουράνιο Πατέρα να μην μας αφήσει σε πειρασμούς πάνω από τις δυνάμεις μας, και να μας σώσει απ’ όλες τις γεμάτες δολιότητα παγίδες του διαβόλου. Επομένως σε κάθε ώρα πειρασμού πρέπει να προσευχηθούμε επίμονα, με δάκρυα, με νηστεία και με συντριβή καρδιάς. Οι άγιοι Πατέρες μας συστήνουν να λέμε διαρκώς την ευχή του Ιησού, ιδιαίτερα κατά την ώρα του πειρασμού, διότι το όνομα του Κυρίου σαν ξίφος βγάζει και κόβει από τις καρδιές μας τους πειρασμούς του εχθρού.

Το δεύτερο πολύ δυνατό όπλο εναντίον των διαβολικών πειρασμών είναι η **ταπείνωση**. Ο **Δαβίδ** λέει: «*εταπεινώθην, και έσωσέ με*» (Ψαλ. 114, 6). Όταν περικυκλωνόμαστε από πειρασμούς και πάθη, να ταπεινωθούμε από την καρδιά μας, δηλαδή να θεωρήσουμε τον εαυτό μας τον πιο αμαρτωλό, λέγοντας ότι πειραζόμαστε λόγω των αμαρτιών και της υπερηφάνειάς μας, και τότε θα φύγει ο διάβολος από μας, διότι πάρα πολύ καίγεται και διώχνεται από την ταπείνωση, από την προσευχή με δάκρυα και από τη νηστεία. Άλλα όπλα στον καιρό του πειρασμού είναι η **ανδρεία υπομονή των πειρασμών**, η **συχνή εξομολόγηση** των λογισμών, η **ανάγνωση των ιερών βιβλίων**, **η αποφυγή των ευκαιριών για αμαρτία, η θεία Κοινωνία, η σιωπή, η αποξένωση από τα γήινα** κ.ά.

Ποια είναι τα οφέλη των πειρασμών στον αγώνα μας με τον εχθρό διάβολο;

Το **πρώτο όφελος** είναι ότι **χωρίς πειρασμούς και χωρίς πάλη με τους πειρασμούς δεν μπορούμε να σωθούμε**, ούτε έχουμε λόγο για να στεφανωθούμε. Χωρίς πειρασμούς και πνευματικό αγώνα δεν γίνεται δυνατή η σωτηρία της ψυχής. Γι’ αυτό έλεγε ένας ερημίτης: «*Αφαίρεσε τους πειρασμούς και δεν σώζεται κανένας άνθρωπος*».

Έπειτα, **οι πειρασμοί μάς εξοικειώνουν με την τέχνη του πνευματικού αγώνα**, μας ατσαλώνουν στη ζωή, **μας βοηθούν να προοδεύουμε ψυχικά**. **Οι πειρασμοί μάς αυξάνουν την πίστη, μας διδάσκουν και μας αναγκάζουν να προσευχόμαστε περισσότερο, να έχουμε εγρήγορση και ζήλο στην εκκλησία, στη νηστεία, στην ανάγνωση ιερών βιβλίων. Οι πειρασμοί μάς στέλνουν πιο συχνά για εξομολόγηση, για συμβουλή και για θεία Κοινωνία. Οι πειρασμοί μάς ταπεινώνουν, μας δείχνουν πόσο ασθενείς και αδύνατοι είμαστε. Οι πειρασμοί αυξάνουν την υπομονή, την προσευχή, τα δάκρυα, την ταπείνωση και την πίστη μας. Αυτός είναι ο λόγος, ο σκοπός και το όφελος των πειρασμών πάνω στη γη.**

(Από το περιοδικό «Όσιος Φιλόθεος της Πάρου» τ. 8, Μάιος-Αύγουστος 2003, εκδ. Ορθόδοξος Κυψέλη, σελ. 11.)

(Πηγή ηλ. κειμένου: koinoniaorthodoxias.org)